

Sygn. akt V GC 908/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSR Marlena Brzozowska

Protokolant stażysta Jolanta Tuzimek

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w E.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w E. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 247,00 EUR (słownie: dwieście czterdzieści siedem euro) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 września 2015r. do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 210,00zł (słownie: dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. domagała się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w E. kwoty 247 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.06.2015r. tytułem części należnego powódce wynagrodzenia z tytułu przewozu towarów nieuiszczonego przez pozwaną wobec obciążenia powódki notą obciążeniową za niepobranie kwitu paletowego.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc brak wskazania z jakiego tytułu roszczenie przysługuje. Przyznała, że strony nadal współpracują ze sobą, powódka wystawia faktury z transport a pozwana faktury za używanie kart paliwowych i ewentualne noty księgowe, a zapłata następuje poprzez kompensatę (potrącenie) i za pomocą przelewów. Odnosząc się do żądania powódki pozwana nie negowała faktu dokonania rozładunku towaru, wskazując, że nie podebranie przez kierowcę kwitu paletowego spowodowało, że załadowca nie może odebrać palet w firmie paletowej, a odebranie palet w miejscu rozładunku towaru z uwagi na znaczną odległość nie byłoby opłacalne.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Strony prowadzą działalność gospodarczą, której przedmiotem jest transport drogowy towarów, w tym międzynarodowy oraz współpracują ze sobą w zakresie przewozów towarów. W ramach tej współpracy pozwana zleca powódce przewóz towarów, za co powódka wystawia faktury vat. Powódka podczas przewozu towarów realizowanych na zlecenie pozwanej korzysta z tzw. kart paliwowych, którymi dokonuje płatności za paliwo, przejazd autostradami

i za inne zakupy. Po rozliczeniu kosztów powstałych przy użyciu kart paliwowych pozwana wystawia faktury vat lub noty obciążeniowe. Do wysokości tych kosztów rozliczenia dokonywane są w ramach kompensat, a różnice za przewóz pozwana reguluje przelewem/ niesporne/.

Pozwana zleciła powódce przewóz towarów na terenie Niemiec z miejscowości T. H. S. do B. w dniu 1.06.2015r. Wynagrodzenie za przewóz ustalono na kwotę 522,75 euro. W zleceniu wskazano, że kierowca powinien uzyskać potwierdzenie braku wymiany palet w formie tzw. kwitu paletowego. Towar został dostarczony zgodnie ze zleceniem, odbiorca potwierdził odbiór towaru bez uwag na dokumencie przewozowym (L.). Towar został wydany odbiorcy wraz z paletami, na których był składowany. Kierowca nie pobrał kwitu paletowego.

/niesporne, nadto zlecenie transportowe k.15-16, dokument przewozowy L. k.20-21, wydruki poczty elektronicznej k.22-28/

Powódka wystawiła fakturę za przewóz, która została rozliczona dnia 18.06.2015r. Następnie dnia 17.08.2015r. pozwana wystawiła fakturę vet nr (...) na kwotę 247,50 euro/304,43euro podając w tytule „palety”, a jako formę płatności „kompensata”. Powódka po otrzymaniu faktury skierowała do pozwanej pismo z dnia 27.08.2015r. wskazując na brak podstaw do wystawienia faktury i brak podstaw do obciążenia powódki skutkami szkody w postaci utraty 19 palet, argumentując, że posiadane dokumenty wskazują, że przedmiotowe palety zostały odebrane przez odbiorcę towaru oraz wezwała pozwaną do zapłaty.

W odpowiedzi pozwana poinformowała, że kierowca nie pobrał kwitu paletowego, bez którego klient pozwanej nie może odebrać palet z rozładunku i ponosi stratę, którą obciążył pozwaną spółkę. Pozwana jednocześnie skorygowała wystawioną uprzednio fakturę do zera oraz wystawiła notę księgową (...) na kwotę 247,50euro.

Pozwana dwukrotnie dokonała kompensaty kwoty 247,50zł z przysługującym powódce wynagrodzeniem za wykonanie przewozów, w tym w dniu 1.09.2015r. dokonała kompensaty kwoty 56,93zł (podatek vat) z tytułu faktury (...) oraz w dniu 15.09.2015r. dokonała kompensaty kwoty 247,50zł z tytułu faktury (...) (która później została skorygowana do „0”) oraz tego samego dnia dokonała kompensaty 247,50zł z tytułu noty N/0136/2015/T.

/niesporne, nadto nota k.12, pismo z 27.08.2015r. k.13, pismo pozwanej z 7.09.2015r. k.14, faktura korygująca k.17-18, nota k. 19, lista płatności rozliczonych k.48-52/

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie niespornych twierdzeń stron w oparciu o art.229 k.p.c. oraz na podstawie dowodów w postaci dokumentów prywatnych, które nie zostały przez strony zakwestionowane pod względem prawdziwości, stąd uznano je za wiarygodne i przyznano im pełną moc dowodową. W takim zakresie, w jakim strony nie wypowiedziały się co do stanowiska przeciwnika procesowego, sąd uznał wskazane okoliczności za potwierdzone, zgodnie z art. 230 k.p.c. Zgodnie z zasadą kontradiktoryjności zawartą w przepisie art.6 k.c., ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne, co oznacza, że na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie (zob. SN wyrok z 03.10. 1969 r., II PR 313/69, LexPolonica nr 317731, OSNCP 1979, nr 9, poz. 147), a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wniosek o oddalenie powództwa (tak SN w wyroku z 20 kwietnia 1982 r., I CR 79/82, LexPolonica nr 318337). Przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka P. K., o co wносиła powódka było zbędne, albowiem okoliczność wydania towaru w dniu 1.06.2015r. wraz z paletami nie była sporna.

Powódka roszczenie swoje wywodziła z umowy przewozu zawartej z pozwaną. Obowiązek zapłaty wynagrodzenia za wykonany przewóz rzeczy wynika z zawartej umowy oraz art. 774 k.c. Powódka udowodniła, że strony łączyła, której przedmiotem był przewóz towaru. Niesporne była współpraca stron, zlecenia przewozów zarówno międzynarodowych, jak w krajowych. Pozwana nie kwestionowała ani faktu współpracy, ani faktu zawarcia umowy oraz samego wykonania przewozu. Nie podnosiła, aby odbiorca towaru składał jakiegokolwiek zastrzeżenia co do wykonania przewozu, czy to dotyczących uszkodzenia towaru w transporcie, czy też opóźnień w dostawie towaru. Powoływała się natomiast na nienależyte wykonanie umowy polegające na niepobraniu przez kierowcę kwitu

paletowego, co utrudnia załadowcy odbiór palet z punktu paletowego. Pozwana powoływała się, że w ramach współpracy strony dokonywały kompensat i że kwota 247,50 euro objęta początkowo fakturą, a następnie notą obciążeniową pozwanej została rozliczona właśnie poprzez dokonana przez pozwaną kompensatę tj. pozwana obniżyła o tą kwotę wynagrodzenie powódki za przewóz towarów.

Zgodnie z zasadą swobody umów, o której mowa w art.353¹ k.c., która należy do naczelných zasad prawa zobowiązań, podmioty zawierające umowę mają pełną swobodę co do tego, czy chcą zawiązać między sobą stosunek obligacyjny oraz wyboru kontrahenta. Nadto mogą ukształtować treść umowy według swego uznania, a tym samym powołać do życia taki stosunek zobowiązaniowy, jaki odpowiada ich interesom. Przedmiotem umów był przewóz zlecony przez pozwaną i wykonany przez powódkę pomiędzy na terenie Niemiec. W związku z tym, że przewóz nie był realizowany w transporcie międzynarodowym, lecz na terytoriach jednego państwa (Niemiec) do przedmiotowego zlecenia nie mają zastosowanie przepisy Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z dnia 19 maja 1956r. (Dz. U. z 1962r. Nr 49, poz.238 zał.). Zgodnie bowiem z art.1 pkt.1 tej Konwencji przepisy Konwencji stosuje się tylko do tych umów o zarobkowy przewóz drogowy towarów pojazdami, niezależnie od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej stron, jeżeli miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsca przewidziane dla jej dostawy, stosownie do ich oznaczenia w umowie, znajdują się w dwóch różnych krajach, z których przynajmniej jeden jest krajem umawiającym się. A taka sytuacja nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie. Zastosowanie zatem mają przepisy prawa krajowego, a w szczególności przepisy ustawy z dnia 15.11.1984r. prawo przewozowe (Dz.U.2015.915 j.t.), a w sprawach nieuregulowanych przepisy ustawy kodeks cywilny. Zgodnie z art. 65 ust. 1 Prawa przewozowego przewoźnik ponosi odpowiedzialność za utratę, ubytek lub uszkodzenie przesyłki powstałe od przyjęcia jej do przewozu aż do jej wydania oraz za opóźnienie w przewozie przesyłki. Zaś zgodnie z art 70. Przewoźnik ponosi odpowiedzialność za szkody wynikłe wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania polecenia zmiany umowy przewozu, chyba że zachodzą okoliczności wymienione w art. 54 ust. 1 i 2. W zakresie nieunormowanym w ustawie Prawo przewozowe zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego, w szczególności art. 471 k.c. Zgodnie z tym przepisem dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Przepis ten wymaga udowodnienia przez wierzyciela niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez dłużnika, faktu poniesienia szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy działaniem lub zaniechaniem dłużnika a szkodą. Okoliczność, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy nastąpiło z przyczyn leżących po stronie dłużnika objęte jest domniemaniem, które może zostać obalone.

O ile w okolicznościach niniejszej sprawy naruszenie przez powódkę obowiązku pobrania kwitu paletowego nie było sporne i w świetle treści zlecenia transportowego nie budzi wątpliwości to, że kierowca miał obowiązek ten kwit pobrać, czego nie uczynił, to już kwestia poniesienia przez pozwaną szkody nie została w żaden sposób wykazana. Pozwana ograniczyła się bowiem do wystawienia faktury vat nr (...), skorygowanej następnie do „o” oraz do wystawienia noty księgowej (...). W żaden sposób pozwana natomiast nie wykazała, aby została przez swojego klienta (będącego załadowcą) obciążona kwotą 247,50euro, a tym samym aby poniosła jakakolwiek szkodę na skutek niepobrania przez kierowcę kwitu paletowego. Tymczasem zgodnie z art. 85 prawa przewozowego odszkodowanie za szkody spowodowane utratą, niewykorzystaniem lub nienależytym wykorzystaniem przez przewoźnika dokumentów oddanych mu przez nadawcę nie może przewyższać wysokości poniesionych strat. Co więcej, z rozliczenia – listy płatności rozliczonych, którą przedstawiła pozwana wynika, że kwota 247,50euro została skompensowana przez pozwaną aż dwukrotnie, raz z powołaniem się na fakturę (...), pomimo że faktura ta została później skorygowana, a ponownie tego samego dnia z powołaniem się na notę obciążeniową (...). Kwota na jaką pierwotnie opiewała skorygowana faktura została skompensowana w pełnej wysokości (brutto) gdyż w dniu 1.09.2015r. dokonano jeszcze kompensaty kwoty 56,93euro obejmującej podatek vat od tej faktury.

R., skoro pozwana nie wykazała podstaw odpowiedzialności powódki z art.471 k.c., a mianowicie nie wykazała faktu poniesienia szkody, brak było podstaw do przyjęcia skuteczności obciążania powódki kwotą 247,50 euro. Zaznaczyć przy tym należy, iż pozwana aż dwukrotnie obciążyła pozwaną tą kwotą, a nawet w wyższej wysokości, gdyż w jedynym przypadku w wysokości brutto, do czego nie była uprawniona także dlatego że dokonała korekty faktury vat. Tym

samym dokonując kompensaty w danym okresie rozliczeniowym pomniejszyła należne powódce wynagrodzenie za świadczone usługi przewozowe.

Mając powyższe na uwadze na mocy art.744 sad orzekł, jak w sentencji wyroku, o odsetkach ustawowych za opóźnienie orzeczono w oparciu o przepis art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art.455 k.c., zasądzając je od dnia następnego po doręczeniu wezwania z dnia 27.08.2015r. uwzględniając niezbędny obrót pocztowy na doręczenie wezwania oraz fakt, że dni 29-30.08. przypadają w sobotę i niedzielę. Rozstrzygnięcie o kosztach oparto o przepis art. 98 §1-3 k.p.c., art.99 k.p.c., art.108§1 k.p.c. oraz §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349). Na koszty powódki składa się opłata od pozwu (30zł), wynagrodzenie pełnomocnika (180 zł).